



Teme: Malonogometni turnir Kutija šibica

Legenda malog nogometa osvojio je pet izdanja, a pet puta bio je i najbolji strijelac: 'Kao klinac nisam mogao vjerovati da postoji ovakav turnir' Ga ali me upalja ima 25 golova u dvije tekme

Jedan od najboljih igrača u povijesti Kutije šibica odabrao je svoju najbolju momčad legendarnog turnira.

Stjepan Pavlic (zeleni dres) u veteranskim danima

Kandidata je više, teško je izabrati jednog i reći – on je taj. No u uskom krugu igrača koje smatramo najboljima u 50-godišnjoj povijesti najvećeg hrvatskog malonogometnog turnira, njegovo ime je neizostavno. Stjepan Štef Pavlic za brojne je bivše suigrače, suparnike na parketu, kao i neutralne navijače, prvi među jednakima. Najbolji igrač u povijesti Kutije šibica.



"Idol mi je oduvijek bio Damir Haramina, udesni igrač je sam kretnje upijao. Obožavao sam gledati Mostarske kiše, od velikonogometara najviše sam volio Zlatka Kranjčara, a broj jedan za mene u povijesti Kutije je Josip Palić", odmah naglašava Štef Pavlic.

Roden je 24. lipnja 1967. godine. Po etkom 80-ih godina prošlog stoljeća krenula je njegova priča na Kutiji šibica.

"Počeo sam ozbiljnije haklati s 13-14 godina, a prvu Kutiju zaigrao sam s 15. Bila je to obiteljska ekipa u kojoj su zaigrali brat i. Poslije smo krenuli zajedno mi klinci iz Sesveta: Filipović, Šemper, Kemfelja, brača Biškup... Kad smo na Kutiji 1990. napravili prvi veći uspjeh i osvojili drugo mjesto, s nama je u mom čadi bio i Stojko Mamić", prisjeća se Pavlic.

"Osamdesete su na Kutiji bile nešto posebno. Kakav je to ambijent bio, nisam kao klinac mogao vjerovati da tako nešto postoji. Nogomet sam učio na Kegliću. Od Antona Samovojske, Damira Haramine, Borisa Bošića, Mića Vujanića... Taj Keglić za mene je predstavljao prvenstvo države. Igrao sam za Dvojku, priključili smo im se nas trojica-četvorica iz Sesveta."

Sesvete su njegov dom i prijatelji iz djetinjstva uvijek su mu bili na prvom mjestu. Izgubio je finale 1990. godine s Alibi Unimagom od Uspinjača i onda krenuo u seriju. Turnir je 1991. i 1992. osvojio kao igrač Vero T.IN.US.-a, 1993. s Unimag Puntijarkom, a 1994. je pehar dignuo kao član momčadi Disco NBA Vrbovec.

Finale koje vam je posebno ostalo u sjećanju?

"Vero T.IN.US. - SMP 1991. godine. Moj prvi naslov. Oni su vodili 2:0, izjednačili smo i utakmica je otišla u produžetke, a ja sam pogodio za konačnih 3:2. Sjećam se dobro tog gola, kako ne. Primio sam loptu i prebacio je preko njihovog vratarja. Popeo sam se na tribinu slaviti pogodak, a njihovi navijači gaali su me upaljajući. Bilo je burno."

Kasnije je stigla još jedna kruna. Svoju posljednju, petu Kutiju šibica osvojio je s Riva Grupom Fotex 2002. godine.

Pavlic uspore uje:

"Pratim i danas Kutiju, ali nekad je to bilo puno ljenje, bilo je sve ispunjeno vicem, prekrasnim potezima. Danas se igra na snagu i na trku, mali nogomet igraju ljudi koji ne znaju igrati mali nogomet, ve samo trke i uve automatske. Naravno, nemojte me krivo shvatiti, i danas postoje sjajni igrači poput, recimo, Tihe Novaka ili Darija Marinovića, da sad ne nabrajam da nekoga ne zaboravim."

Bio je zvijer, fizički toliko moćan da ga je bilo gotovo nemoguce zaustaviti. Na takvu igru u pridodajte krasnu tehniku, ubožitu ljevicu i dobili ste praktički savršen stroj za golove. Nije slučajno da je tradicionalno glavni datum na Kutiji 26. prosinca - Štefanje. Dan kada Pavlic slavi imendan...

"Najjača momčad koju smo izbacili bila je Dvojka 1990. godine. Ne znam na koju foru smo ih uspjeli dobiti, u polufinalu je bilo 3:2. 'Ubili' su nas bili. Brača Zajmi, Sudić, Čavka, Čalo, Soldo, Mohor na golu... Bilo je to kao da igraš protiv reprezentacije. Dakle je bilo priča da u igri za njih, ali naravno da nisam, igrao sam za svoje. I onda smo u finalu izgubili od Uspinjače, iako smo mislili da smo sigurno pobijedili. Nismo jer su nas prebacili iz 'dvojke' u Ledenu dvoranu. Da se igralo u maloj dvorani, nema teorije da bismo izgubili. Zašto? Jer bi u njoj sve odzvanjalo od navijanja 3000 naših navijača iz Sesveta."

Kako bi izgledala najbolja šestorka njegovih suigrača na Kutiji?

"Švigr na vratima, Kemfelja, Šemper i Popovski iza, naprijed Haramina i Palić. Ma bilo je tu zaista mnogo vrhunskih igrača i ispričavam se svima koje nisam uvrstio, neka se ne naljute, ali mjesta ima samo za šestoricu."

Nazabijao se golova na Kutiji šibica...

"Prvi put sam bio najbolji strijelac turnira 1988. kad sam u dvije utakmice zabio 25 golova, prvo 14 pa 11. Mislim da smo godinu dana ranije ispali od Srebrnih krila pa sam prešao kod njih. Pokojni glazbenik Mustafa Ismailovski Mucci bio je šef momčadi, završili smo etvrti."

Posljednjih godina na Kutiji šibica nastupa Pavlicov sin Iban.

"Dobio je ime po Ibanu Rushu, nekadašnjem velškom centarforu Liverpoola i Juventusa. Prošao je Lokomotivinu školu, a vidjeti smo što će biti s njim. Dobar je igrač, napadač poput mene."

Stipe Brnas je najavio da će za 50. Kutiju šibica organizirati momčad Očeva i sinova u kojoj bi zajedno igrali pobjednici Kutije sa svojim nasljednicima.

"Pričao mi je o tome, ali bolje da očevi sjede na tribini, a sinovi neka igraju, he-he. Lagano još odhaklam s veteranim, da se preznojim, no ipak su tu već 54 godine, osjećaju se leđa i koljena. Ljenje je prohodati po šumi."

Ne zaboravite se prijaviti za jubilarnu 50. Kutiju šibica

Prijave za turnir traju od danas, 2. do 9. studenog. Više informacija o svemu možete pronaći na službenim stranicama www.kutija-sibica.hr i www.sportskiobjekti.hr, na Facebook, te Instagram stranici, kao i na kontakt mail. Ova e-mail adresa je zaštićena od spambota. Potrebno je omogućiti JavaScript da je vidite..

<https://www.jutarnji.hr/sn/nogomet/nogomet-mix/legenda-malog-nogometa-osvojio-je-pet-izdanja-a-pet-puta-bio-je-i-najbolji-strijelac-kao-klinac-nisam-mogao-vjerovati-da-postoji-ovakav-turnir-15116251>

KLJU NE RIJE I:

#Kutija šibica,#mali nogomet,#Stjepan Štef Pavlic

AUTOR:

Damir Dobrini